

„Ne szeressünk se szóval, se nyelvvel, hanem tettel és igazsággal!” (1Jn 3,18)

Szent János írja ezt. Figyelmezteti a közösségeket, hogy ügyeljenek bizonyos emberekre, akik szavaikkal ugyan megvallják Jézusba vetett hitüket, de ezt a hitet nem követik tettek. Sőt haszontalannak és fölöslegesnek tartják ezeket a tetteket, mintha Jézus már mindent elvégzett volna. Az ő hitük így üres és terméketlen, mert hiányzik belőle az az elengedhetetlen hozzájárulás Jézus művéhez, amit Ő személyesen tőlünk kér.

„Ne szeressünk se szóval, se nyelvvel, hanem tettel és igazsággal!”

Tettekkel szeressünk! Az apostol azt mondja, hogy az igazi hit bizonyítéka, ha úgy szeretünk, ahogy Jézus szeretett bennünket, ahogy Ő tanította nekünk. Ennek a szeretetnek egyik legfőbb jellemzője a konkrétság. Jézus nem szép szavakkal szeretett, hanem ahol csak járt, jót tett, mindenkit meggyógyított, készséggel rendelkezésére állt mindenkinek, aki hozzá fordult, kezdve a legelesettebbeken, a legszegényebbeken, a társadalom kivetettjein, és az életét adta értünk.

„Ne szeressünk se szóval, se nyelvvel, hanem tettel és igazsággal!”

A tetteken kívül igazsággal is szeretnünk kell, mondja az apostol. A keresztény szeretet igyekszik konkrét tettekben megnyilvánulni, és a szeretet igazságából akar meríteni, amit Jézusban találunk meg. Az ő érzéseinek és az ő tanításának megfelelő tettekre törekszik. Oly módon és olyan mértékkel kell hát szeretnünk, ahogy azt Jézus megmutatta nekünk.

„Ne szeressünk se szóval, se nyelvvel, hanem tettel és igazsággal!”

Hogyan éljük tehát ezt az életigét? A mondanivalója teljesen világos. Meghív a hiteles keresztény életre, melyet Jézus annyira hangsúlyozott. Vajon nem erre vár a világ is? Talán nem a jézusi szeretet tanúságtevőit szeretnék látni a mai emberek?

Tettekkel szeressünk tehát és ne szavakkal! Kezdjük a legalázatosabb szolgálatokkal nap mint nap a mellettünk lévő felebarátok felé!

Szeressünk igazsággal! Jézus mindig az Atya akarata szerint cselekedett, nekünk is mindig Jézus szavai szerint kell élnünk. Jézus azt akarja, hogy őt lássuk minden felebarátban, ugyanis amit a felebarátunkkal teszünk, azt úgy tekinti, hogy vele tettünk. Továbbá azt kéri, hogy úgy szeressük a többieket, mint önmagunkat, egymást pedig úgy szeressük, hogy készek legyünk az életünket adni egymásért.

Szeressünk hát eszerint, hogy mi is Jézus eszközei lehessünk a világ üdvösségére!

Chiara Lubich

/forrás: Magyar Kurír/